

Carina Christensen ikke enig med mig i, at lige præcis det forhold, at hvis en bog repræsenterer en vis pris, har vi den kæmpefordel, at den bog, man i sidste øjeblik køber nede ved boghandleren og får sendt til moster Anne oppe i Skagen, kan moster Anne, hvis hun ikke bryder sig om den, uden videre gå ned til boghandleren og få byttet, og at denne gode ordning selvfølgelig også har en eller anden form for en pris?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jo, det synes jeg sådan set er meget smart. Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår spørgsmålet, men jeg synes sådan set, det er meget smart, at priserne er rimelig ens, og at man kan få dem byttet. Men på andre områder har vi jo frie priser, og det kan alligevel godt lade sig gøre at bytte en ting, så jeg ser ikke det helt store problem i det.

Naser Khader (RV):

Det Radikale Venstre takker også SF for forespørgslen.

Diskussionen om bogbranchens situation centerterer sig om den gældende særordning for forlæggerne, der giver dem mulighed for at fastsætte priserne på udsalg af nyudgivne bøger i en given periode. Spørgsmålet er, om denne særordning skal ophæves nu, og om der er brug for yderligere liberalisering på nuværende tidspunkt.

Kl. 10.45

Det Radikale Venstre er som udgangspunkt et liberalt parti, men vi mener ikke, at alt bør foregå på markedspræmissen, heller ikke det danske bogmarked, og derfor mener vi, at den nuværende ordning skal forlænges. De frie markeds kræfter er efter Det Radikale Venstres opfattelse ikke altid velegnede til at varetage kulturens interesser.

En liberalisering af bogmarkedet vil true det vigtige vækstflag. Det er her, nyskabelserne inden for kunst- og kulturlivet opstår, og det er her, de nye talenter folder sig ud. Vækstflag sælger ikke store oplag og slet ikke i et lille sprogområde som det danske. Alligevel er den lille litteratur en investering værd set i et kulturpolitisk perspektiv.

På lang sigt betaler det sig at investere i både kvalitet og bredde, og fastholder man den nuværende ordning, styrker man også den lille litteratur gennem et bredt udbud af titler. Den lille danske litteratur kan ikke overleve på

markeds kræfternes vilkår alene, og chancerne forbedres ikke af den stigende internationalisering af kulturlivet og underholdningsindustrien. Allerede i dag er 25 pct. af alle solgte bøger i Danmark på fremmedsprog.

Samtidig medfører de faste priser, at boghandlerne også skal lagerføre mindre sælgende, små titler og derved bevare et rigt, varieret udbud i butikken, og det samme gælder for forlagene. Her giver den faste pris også mulighed for at turde satse på den smallere kvalitetslitteratur. Oplagene er små på grund af det lille sprogområde, og uden bestsellere med relativt høje priser til at sponsere de små udgivelser hænger økonomien ikke sammen.

Sammenfattende vil en liberalisering af bogmarkedet gøre bøger med store oplag billigere og bøger med små oplag dyrere. Endvidere vil der blive udgivet betydeligt færre titler, herunder færre debutanter og færre smallere genrer.

Erfaringer fra udlandet, bl.a. Sverige, England, Tyskland og Frankrig, hvor man har forsøgt sig med frie bogpriser, er blandede, og det kan være svært at drage paralleller til Danmark, bl.a. på grund af størrelsen af markedet. I Frankrig og Tyskland har man imidlertid genindført faste bogpriser, fordi de frie priser medførte omfattende lukninger af boghandler, og i Sverige fungerer ordningen kun kombineret med omfattende statsstøtte og særlige momsregler.

Radikal kulturpolitik har litterær kvalitet og bredde som mål, og det er et mål, som bliver indfriet af den gældende ordning i bogbranchen. Dette udelukker dog ikke, at vi er åbne over for justeringer af den nuværende ordning eller yderligere liberaliseringer i fremtiden, hvis det er kulturpolitisk forsvarligt, og bl.a. derfor er vi med i den fælles vedtagelse, hvor alle partier er enige om at forlænge ordningen til 2006.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er bestemt ikke, fordi jeg er interesseret i at forlænge en fredag, som i øvrigt kan blive lang nok, men jeg har nu hørt to ordførere, senest hr. Naser Khader, give udtryk for en eller anden form for betænkelighed over, at der er relativt mange danskere, der læser udenlandsk eller fremmedsproget litteratur.

Det leder mig frem til – tidligere var fru Louise Frevert inde på det samme – om ikke hr. Naser Khader kan være enig i, at noget af det, man kunne overveje at få undersøgt i den periode, vi